

N:o 46.

Af Herr **C. G. Lindmark:** *Angående beviljande af pension å allmänna indragningsstaten åt aflidne Kaptenen vid generalstaben Jakob Wilhelm Schartaus enka Anna Charlotta Schartau, född Servais.*

I bilagan N:o 3 c till Kongl. Maj:ts nådiga proposition till innevarande års Riksdag har en årlig pension af 400 kronor blifvit föreslagen för aflidne Kaptenen vid generalstaben Jakob Wilhelm Schartaus enka Anna Charlotta Schartau, född Servais.

Enligt hvad af nyss åberopade bilaga framgår, har chefen för generalstaben föreslagit pensionens belopp till 600 kronor, stödjande han denna sin hemställan dels på den ringa behållning, som, enligt förrättad boupp-teckning, förefinnes i boet, dels och förnämligast på de framstående egen-skaper hos Kapten Schartau, som gjort honom till en prydnad för generalstaben.

Ehuru jag inser det vanskliga uti att hos Riksdagen begära en förhöjning i beloppet af en, af Kongl. Maj:t föreslagen pension, hafva dock fall förekommit, då Riksdagen, på grund af särskildt talande skäl, medgifvit en sådan förhöjning; och då jag vågar hysa den åsigten, att ett sådant fall föreligger äfven nu, tror jag mig hos Riksdagen kunna göra en framställning i sådant syfte.

Till den ganska fullständiga redogörelse för Kapten Schartaus verksamhet i statens tjänst, som återfinnes i ofvan åberopade bilaga, har jag föga att tillägga. Kapten Schartau var en man, som stälde pligtens ideal synnerligt högt, och som hela sitt lif sträfvade att, kosta hvad det ville,

närma sig detsamma. Deraf denna rastlösa verksamhet, som aldrig tillät honom att skona sig sjelf, deraf denna uteslutande hängifvenhet åt sin tjänst, som förbjöd honom att med annat arbete skaffa sig en ökad inkomst.

Skyldigheten att bereda de sina en någorlunda tryggad framtid, sedan han gått bort, hade icke af Kapten Schartau blifvit förbisedd; men sedan han år 1869 fåfängt sökt att erhålla en lifassurans, emedan läkaren, på grund af hans hjertlidande, fann sig ur stånd att förordna honom, blef denna och likartade utvägar att betrygga sin familjs framtid för Kapten Schartau stängd.

Hade emellertid hans lif blifvit sparadt, skulle han säkert på den bana han beträdt, vunnit en väl förtjent framgång, som satt honom i stånd att betrygga de sinas framtid. Men nu borttrycktes han plötsligt midt under sitt arbete, fallande på sin post, så som det egnar och anstår en krigare.

Kapten Schartau efterlemnar enka och en minderårig dotter i synnerligt små omständigheter; och om de än icke hafva någon legal rätt att vänta understöd af staten, kan denna dock icke alltid fränsäga sig förbindelsen att, såsom ett erkännande af en affiden tjenares framstående förtjenster, lemna sitt stöd åt dem, som stodo honom närmast under hans kraftiga och rastlösa lifsarbete i det allmännas tjänst.

På grund af hvad jag sålunda haft äran anföra, och stödjande mig i öfrigt på den motivering, som finnes anförd i ofvan åberopade bilaga till Kongl. Maj:ts proposition, vågar jag vördsamt hemställa:

att Riksdagen ville bevilja affidne Kaptenen vid generalstaben Jakob Wilhelm Schartaus enka, Anna Charlotta Schartau, född Servais, en årlig pension å allmänna indragningsstaten af 600 kronor att utgå från och med den månad, hennes man affidit, och så länge hon i sitt nu varande enkestånd förblifver.

Stockholm den 26 Januari 1880.

C. G. Lindmark.
